

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 kwietnia 2018 r. – Komisja Europejska / Królestwo Danii
(Sprawa C-541/16) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (WE) nr 1072/2009 — Artykuł 2 pkt 6 — Artykuł 8 — Przewóz kabotażowy — Pojęcie — Definicja zawarta w dokumencie „Pytania i odpowiedzi” sporządzonym przez Komisję Europejską — Moc prawna — Krajowe środki wykonawcze ograniczające liczbę miejsc załadunku i rozładunku, które mogą składać się na ten sam przewóz kabotażowy — Zakres uznania — Ograniczenie — Proporcjonalność)

(2018/C 200/10)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Hottiaux, L. Grønfeldt i U. Nielsen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Danii (przedstawiciele: C. Thorning, J. Nymann-Lindgren i M. Søndahl Wolff, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 9.1.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag – Niderlandy) – A, S / Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-550/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Prawo do łączenia rodzin — Dyrektywa 2003/86/WE — Artykuł 2 lit. f) — Pojęcie osoby małoletniej pozbawionej opieki — Artykuł 10 ust. 3 lit. a) — Prawo uchodźcy do łączenia rodziny przysługujące w odniesieniu do rodziców — Uchodźca, który nie ukończył 18 lat w dniu wjazdu na terytorium państwa członkowskiego i w dniu złożenia wniosku o udzielenie azylu, lecz pełnoletni w dniu wydania decyzji przyznającej azyl i w dniu złożenia wniosku o łączenie rodziny — Data rozstrzygająca przy ocenie posiadania statusu małoletniego przez zainteresowanego]

(2018/C 200/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A, S

Strona pozwana: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Sentencja

Artykuł 2 lit. f) dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin w związku z art. 10 ust. 3 lit. a) tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że jako „osobę nieletnią [małoletnią]” w rozumieniu tego przepisu należy zakwalifikować obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, który nie ukończył 18 lat w dniu wjazdu na terytorium państwa członkowskiego i w dniu złożenia przez niego wniosku o udzielenie azylu w tym państwie, lecz który w toku procedury azylowej osiągnął pełnoletność i otrzymał następnie status uchodźcy

(¹) Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 19 kwietnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Eirinodikeio Lerou Leros – Grecja) – postępowanie wszczęte przez Alessandra Saponara, Kalliopi-Chloi Xylinę

(Sprawa C-565/16) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja oraz uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Jurysdykcja państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek o wyrażenie przez sąd zgody na zrzeczenie się spadku w imieniu małoletniego dziecka — Jurysdykcja w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej — Prorogacja jurysdykcji — Artykuł 12 ust. 3 lit. b) — Uznanie jurysdykcji — Przesłanki]

(2018/C 200/12)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Eirinodikeio Lerou Leros

Strony w postępowaniu głównym

Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina

Sentencja

W sytuacji takiej jak leżąca u podstawy sporu w postępowaniu głównym, w której rodzice małoletniego dziecka, mający wraz z dzieckiem miejsce zwykłego pobytu w państwie członkowskim, złożyli w imieniu owego dziecka przed sądem innego państwa członkowskiego wniosek o wyrażenie przez ten sąd zgody na zrzeczenie się przez owo dziecko spadku, art. 12 ust. 3 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000, należy interpretować w ten sposób, że:

- wniosek złożony przez rodziców dziecka wspólnie przed wybranym przez nich sądem stanowi jednoznaczne uznanie przez nich tej jurysdykcji;
- prokurator, mający z mocy prawa krajowego status strony w przedmiotowym postępowaniu, jest stroną postępowania w rozumieniu art. 12 ust. 3 lit. b) rozporządzenia nr 2201/2003. Jego sprzeciw wobec dokonanego przez rodziców dziecka wyboru jurysdykcji po dacie wszczęcia postępowania stanowi przeszkodę dla uznania, że wszystkie strony postępowania uznały prorogację jurysdykcji w tym momencie. Wobec braku takiego sprzeciwu zgoda takiej strony może być uważana za wyrażoną domyślnie, a wymóg jednoznacznego uznania jurysdykcji przez wszystkie strony postępowania w chwili wszczęcia postępowania może być uważany za spełniony;